

SCRISOARE PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI, DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS PE ANUL 2011

Hristos se naște! Măriți-L!

“Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de voie pentru noi primind; prin care înviind pe Cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.”

Troparul Născătoarei de Dumnezeu glasul al 4-lea

Iubitului nostru cler, cinului monahal și dreptcredincioșilor creștini ai Episcopiei noastre de Dumnezeu-păzite,

“Fie ca Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos să vă dăruiască har și pace, iar de la noi arhierești binecuvântări!”

În troparul citat mai sus, mai întâi se aduce mărire lui Dumnezeu, dar atenția ne este atrasă de anumite lucruri: în primul rând, că este vorba de o taină dumnezeiască ascunsă care ni se descoperă; al doilea, că această taină a fost descoperită omenirii la un anumit timp; al treilea, că Dumnezeu însuși a devenit om și s-a jertfit pentru omenire; al patrulea, că a ridicat pe Adam cel căzut și întreaga omenire la viață veșnică; al cincilea, că toate acestea: taina, jertfa, înălțarea au fost dăruite nouă prin bunăvoința, acceptarea și participarea unei femei care a trăit și trăiește în armonie perfectă cu Dumnezeu și omenirea.

“Taina cea din veac ascunsă” (Efeseni 3: 9) *“...Taina cea ascunsă din veacuri și din neamuri; iar acum s-a arătat...”* (Coloseni 1:26) așa descrie Sf. Ap. Pavel nașterea lui Hristos în această lume. Aceasta este ceea ce el a propovăduit evreilor și neamurilor. Sf. Pavel a scris efesenilor: *“Făcându-ne cunoscută taina voii Sale, după bunăvoința Sa, astfel cum hotărâse în Sine mai înainte, ... ca toate să fie cuprinse iarăși în Hristos...”* (Efeseni 1: 9-10). Dumnezeu ne-a arătat! Iubiți credincioși, nu avem nici o scuză dacă nu răspundem lui Dumnezeu, pentru că El însuși ne-a arătat motivul nașterii lui Hristos în această lume și El așteaptă un răspuns de la fiecare dintre noi. Măriți-L!

Atunci când ne întâmpinăm unul pe celălalt spunând: “Hristos se naște!”, ne referim la împlinirea acestei taine dumnezeiești care s-a descoperit întregii lumi prin întruparea sau luarea naturii noastre omenești de către Dumnezeu așa cum a fost anunțat mai înainte de către prooroci, vestit de către îngeri și atestat în Noul Testament al Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, trăit și mărturisit de către creștinii ortodocși.

Numele de Hristos înseamnă Unsul. El este Cel Unul Născut din Dumnezeu Tatăl ca să vestească tuturor Vestea cea Bună, Evanghelia; că Dumnezeu este iubire și iubește întreaga omenire pe care El a făcut-o după chipul și asemănarea Sa. Trei Persoane, una fiind în natura dumnezeiască, iubire dumnezeiască fără sfârșit. Dumnezeu Tatăl este iubire și iubește pe toți oamenii. Dumnezeu Fiul, Hristosul, este iubire și iubește pe toți oamenii. Dumnezeu Duhul Sfânt este iubire și iubește pe toți oamenii.

Această măreață iubire a lui Dumnezeu constă în faptul că El invită întreaga omenire să se înnoiască în Sine, persoană după persoană, la starea originară pe care a avut-o Adam, cel “întâi creat”, o stare din care întreaga omenire este căzută. Acum, prin alegerea noastră, prin botez și prin harul Său, noi suntem chemați să trăim în armonie cu Dumnezeu și oamenii în această viață și în acest fel să moștenim viața veșnică. Aceasta este “mântuirea sufletelor noastre”, este viața veșnică de care vorbește troparul.

Hristos “...S-a născut din Tatăl mai înainte de toți vecii; Lumină din lumină; Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Dumnezeu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.” (Crezul)

Iisus Mântuitorul, Hristos Unsul care a adus Vestea cea Bună, pe Acesta îl preamărim. Pentru că l-a restaurat pe Adam la demnitatea dintâi și pentru că ne ridică pe fiecare dintre noi la acea frumusețe dintâi, de aceea este preamărit Hristos de către toate puterile cerești și pământești și de către noi când răspundem: “Măriți-L!”

Sf. Efrem Sirul ne amintește: *“Pentru că îngerul a zis: <<și vei chema numele lui Iisus>>, adică Mântuitor, <<pentru că El va mântui poporul Său din păcate.>> Acest nume, deci, nu se referă la natura Sa, ci la faptele Sale.”* (Comentariu biblic 26 la Diatessaronul lui Tațian). Pogorându-Se între noi, El s-a jertfit de bunăvoie pe cruce pentru a restaura natura umană căzută, la existența dinaintea căderii și la frumoasa natură a întâiului Adam. Vedem aici Dragostea Dumnezeiască în acțiune, o continuare a iubitorului act al creației, restaurării și mântuirii, mereu și mereu în veșnicie și pentru totdeauna.

Realizând că ne-am întors de la fața lui Dumnezeu, frica de moarte a făcut ca omenirea să se aplece spre înăuntru, înțelegând greșit adevăratul scop al vieții. Adevăratul scop al vieții este întoarcerea la Dumnezeu în această viață prin cunoașterea dragostei Sale și mutarea la bucuria vieții veșnice a veacului ce va să vină. Prin acest act voluntar și voit al jertfei pe cruce, Domnul nostru Iisus Hristos a depășit și distrus puterea Morții, care pusese în omenire frica de anihilare.

Domnul a trebuit să ia firea omenească pentru a locui printre noi. El a înfăptuit aceasta prin bunăvoința unei femei, ea însăși de natură omenească, a Prea Binecuvântatei Fecioare Maria. Ioan Monahul exclamă: *“O minune! Dumnezeu locuiește între oameni; El cel neîncăput, a încăput în pântece; Cel fără de timp intră în timp, și mare taină; nașterea Sa este fără de sămânță, iar deșertarea Sa dincolo de cuvânt!”* (Stihira Bunei Vestiri). Sf. Bede spune: *“Pentru că moartea a intrat printr-o femeie, era potrivit ca viața să se întoarcă tot printr-o femeie.... (care) a dăruit lumii pe Autorul mântuirii.”* (Omilii la Evanghelii 1: 3).

Iisus a luat firea noastră omenească prin puterea Duhului Sfânt și prin acceptarea Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, Maria. Sf. Chiril al Ierusalimului ne amintește ceea ce Sf. Ap. Pavel a spus: (Galateni 4: 4) *“Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie,”* nu pentru că el ar fi fost născut din bărbat și femeie și prin aceasta noi mărturisim nașterea Sa din fecioară și pururea fecioria Maicii Sale. întorcându-ne la imn, noi înțelegem că prin Fecioara Maria, Hristos S-a născut și că Taina cea dumnezeiască a mântuirii “din veac ascunsă” a fost descoperită, în sfârșit oamenilor.

De ce nu a fost această taină descoperită oamenilor mai devreme? Tocmai pentru că revelarea acestei taine putea fi făcută numai când persoana prin care taina putea fi descoperită exista, și această persoană a fost Fecioara Maria. Aceasta a fost “plinirea vremii” de care vorbește Scriptura; timpul când această sfântă femeie va spune Arhanghelului Gavriil: *“Fie mie după cuvântul tău!”* (Luca 1:38)

Această taină, că Dumnezeu pe Care niciun om nu-L poate vedea, (Ioan 1: 1) să ia firea noastră omenească în Iisus Hristos, nu a fost descoperită îngerilor, slujitorii și vestitori ai voii lui Dumnezeu, înainte de a fi cunoscută oamenilor. Numai Arhanghelului Gavriil (“Puterea lui Dumnezeu”), care a venit cu invitația lui Dumnezeu către Fecioara din Nazaret, a fost această taină descoperită. Sf. Leon cel Mare explică: *“Înainte ca Răscumpărătorul să se nască cu trup, era neînțelegere între noi și între îngeri, de a căror lumină și sfântă perfecțiune noi eram separați..., dar întrucât acum noi primim pe împăratul Hristos, îngerii ne primesc și ei ca și concetățeni..., acum ei sunt în pace cu noi..., acum ei ne onorează ca prieteni.”* (Omilii la Evanghelii 8: 2)

Haideți să încheiem aceste gânduri la prezenta sărbătoare a Nașterii Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ascultând atent cuvintele Sf. Ap. Pavel adresate Bisericii din Efes care sumarizează toate acestea despre care am vorbit astfel: *“Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce, întru Hristos, ne-a binecuvântat pe noi, în ceruri, cu toată binecuvântarea duhovnicească; Precum întru El ne-a și ales, înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără de prihană înaintea Lui, mai înainte rânduindu-ne, în a Sa iubire, spre înfierea întru El, prin Iisus Hristos, după buna socotință a voii Sale, spre lauda slavei harului Său, cu care ne-a dăruit pe noi prin Fiul Său cel iubit; întru El avem răscumpărarea prin sângele Lui și iertarea păcatelor, după bogăția harului Lui.”* *“Ca Dumnezeul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, spre deplina Lui cunoaștere.”* (Efeseni 1: 3-7, 13)

Dumnezeu ne-a ales din veșnicie și la timpul potrivit ne-a descoperit taina Sa dumnezeiască. Acum, El ne cheamă să trăim în iubire în această lume pe care El a creat-o și-i poartă de grijă. El vrea să-L preamărim pentru iubirea și harul Său ce ne ridică din nou. El a pogorât peste noi iertarea păcatelor noastre. El ne-a invitat să fim împreună cu Hristos sub care vor fi toate în veacul ce va să fie.

El ne cere să trăim ceea ce credem și prin această să aducem mărire Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt. Amin.

**Hristos se naște! Măriți-L!
Mântuitorul este între noi! Întâmpinați-L!**

+NATHANIEL

**Din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Detroitului și al
Episcopiei Ortodoxe Române din America**